Oikeustapauskokoelma

VIRKAMIESTUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)
10 päivänä marraskuuta 2011

Asia F-20/09

Marc Juvyns
vastaan
Euroopan unionin neuvosto

Henkilöstö — Virkamiehet — Ylennys — Vuoden 2008 ylennyskierros — Ansioiden vertailu — Menettely, joka perustuu vuosien 2005/2006 arviointikertomuksiin — Tehtävien vastuullisuutta koskeva arviointiperuste

Aihe: EY 236 ja EA 152 artiklan nojalla nostettu kanne, jossa Marc Juvyns vaatii virkamiestuomioistuinta lähinnä kumoamaan neuvoston päätöksen jättää hänet ylentämättä palkkaluokkaan AST 7 vuoden 2008 ylennyskierroksella.

Ratkaisu: Kanne hylätään. Kantaja vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja hänet velvoitetaan korvaamaan neuvoston oikeudenkäyntikulut.

Tiivistelmä

1. Virkamiehet — Kanne — Kannetta edeltävä hallinnollinen valitus — Valituksen ja kanteen vastaavuus — Kanteen kohteen ja perusteen samanlaisuus — Kanneperusteet ja perustelut, jotka eivät sisälly valitukseen mutta liittyvät siihen läheisesti — Tutkittavaksi ottaminen
(Henkilöstösääntöjen 90 ja 91 artikla)

2. Virkamiehet — Ylennys — Ansioiden vertailu — Yksityiskohtaiset säännöt
(Henkilöstösääntöjen 45 artikla ja liitteessä XIII oleva 10 artikla)

3. Virkamiehet — Ylennys — Ansioiden vertailu — Hallinnon harkintavalta — Seikat, jotka voidaan ottaa huomioon
(Henkilöstösääntöjen 43 artikla)

4. Virkamiehet — Ylennys — Ansioiden vertailu — Seikat, jotka voidaan ottaa huomioon
(Henkilöstösääntöjen 45 artikla)

5. Virkamiehet — Ylennys — Ylentämättä jääneen hakijan valitus — Hylkäävä päätös — Perusteluvelvollisuuden laajuus
(Henkilöstösääntöjen 25 ja 45 artikla)

1. Kannetta edeltävän hallinnollisen valituksen ja kanteen vastaavuutta koskevaa sääntöä sovelletaan vain tilanteessa, jossa kannekirjelmässä muutetaan riita-asian kohdetta, sellaisena kuin se on valituksessa esitetty, tai sen perustetta. Tätä viimeksi mainittua riita-asian ”perusteen” käsitettä on tulkittava laajasti.

Kun on kyse hallinnon toteuttamaa toimea koskevista kumoamisvaatimuksista ilmaisulla ”riita-asian perusteella” tarkoitetaan sitä, että riitautetaan riidanalaisen toimen aineellinen lainmukaisuus tai vaihtoehtoisesti sen muodollinen lainmukaisuus.

(ks. 41 kohta)

Viittaukset:

Virkamiestuomioistuin: asia F-45/07, Mandt v. parlamentti, 1.7.2010, 119 kohta

2. Tehtäväryhmän AST virkamiesten osalta henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevassa 10 artiklassa säädetään viitekertoimia jokaisen palkkaluokan avoimien virkojen lukumäärän määrittelemiseksi. Avoimien virkojen määrä vaihtelee sen mukaan, mikä virkamiehen urakehitys tulee olemaan. Koska hallinnon on noudatettava näitä kertoimia, nimittävä viranomainen on perustellusti vertaillut keskenään vain samaan urakehitykseen kuuluvien tehtäväryhmän AST virkamiesten ansioita.

Tältä osin ylennyskierrosta varten urakehityksen mukaan tehtävä tehtäväryhmän AST virkamiesten ansioiden vertailu ei ole ristiriidassa henkilöstösääntöjen 45 artiklan kanssa, jossa edellytetään kaikkien ylennyskelpoisten virkamiesten vertailua, koska henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevalla 10 artiklalla, joka on erityissäännös, poiketaan henkilöstösääntöjen yleisistä säännöksistä.

(ks. 42 ja 43 kohta)

Viittaukset:

Yhteisöjen tuomioistuin: asia C-443/07 P, Centeno Mediavilla ym. v. komissio, 22.12.2008, 107 kohta, vahvistettu ensimmäisen oikeusasteen tuomiolla T-58/05, Centeno Mediavilla ym. v. komissio, 11.7.2007, 129 kohta

3. Vaikka arviointikertomus on välttämätön arvioinnissa käytettävä tekijä aina kun virkamiehen uraa arvioidaan hänen ylentämistään koskevan päätöksen tekemistä varten, henkilöstösääntöjen 43 artiklassa edellytetään arviointikertomuksen laatimista vain joka toinen vuosi. Koska siinä ei säädetä, että ylennyskierros on järjestettävä yhtä usein kuin arviointikierros, henkilöstösäännöissä ei suljeta pois, että ylennyksestä voidaan päättää ilman, että nimittävällä viranomaisella on hallussaan tuoretta arviointikertomusta.

Koska henkilöstösäännöissä tai toimielimen sisäisissä säännöissä ei edellytetä arviointikierroksen ja ylennyskierroksen samanaikaisuutta, ja koska hallinnolla on laaja harkintavalta ylennysmenettelyn järjestämistä varten, vaikka on toivottavaa, että hallinto pyrkii saamaan käyttöönsä viimeisimmät arviointikertomukset ylennyksistä päättääkseen, näiden kertomusten poikkeuksellinen huomioimatta jättäminen ei kuitenkaan ole lainvastaista, erityisesti kun kaikkia ylennyskelpoisia virkamiehiä on kohdeltu samalla tavalla.

Asian laita on sitä suuremmalla syyllä täten kun tämä arviointikertomuksen puuttuminen johtuu ylennysmenettelyn tavanomaisesta etenemisestä.

(ks. 45–47 kohta)

Viittaukset:

Yhteisöjen tuomioistuin: asia C-68/91, Moritz v. komissio, 17.12.1992, 16 kohta

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin: asia T-194/99, Sebastiani v. komissio, 15.11.2001, 45, 46 ja 49 kohta

4. Kun otetaan huomioon käytettävissä olevien määrärahojen vähäinen määrä, toimielin voi ylennyskierroksen yhteydessä lainmukaisesti ottaa huomioon toissijaisesti jakson, jonka ajan virkamies tosiasiallisesti hoiti tehtäviään ja ylentää ensisijaisesti, kun kaikki muut ansiot ovat yhtäläiset, muita virkamiehiä, jotka ovat objektiivisesti tarkasteltuna suorittaneet suuremman määrän työtehtäviä ja vaikuttaneet näin ollen viitejakson aikana asianomaista suuremmassa määrin julkisen palvelun jatkuvuuteen ja yksikön etuun.

Tältä osin kun on kyse virkamiesten poissaolojen huomioon ottamisesta ylennyskierroksen yhteydessä, hallinnolla ei ole velvollisuutta ottaa huomioon lomapäiviä eri tavalla sen mukaan, mitä ovat näiden poissaolojen syyt.

(ks. 50 ja 53 kohta)

Viittaukset:

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin: asia T-353/03, Nielsen v. neuvosto, 13.4.2005, 76 ja 77 kohta

5. Vaikka nimittävä viranomainen ei ole velvollinen mainitsemaan ylentämättä jättämistä koskevissa päätöksissä näiden päätösten perusteluita, se on sitä vastoin velvollinen esittämään nämä perustelut ylentämättä jääneen hakijan valituksen hylkäämisen yhteydessä.

Perusteluvelvollisuuden laajuutta on nimittäin arvioitava konkreettisten olosuhteiden perusteella, joita ovat muun muassa toimen sisältö, esitettyjen perustelujen luonne ja tarve, joka sillä, jolle päätös on osoitettu, voi olla saada selvennystä tilanteeseen. Näin ollen kun on kyse sellaisen menettelyn yhteydessä tehdyn päätöksen perusteluista, jolla on vaikutuksia useisiin ihmisiin, kuten ylennysmenettely, nimittävältä viranomaiselta ei voida edellyttää, että se perustelee päätöstään valituksen hylkäämisen yhteydessä kyseisessä valituksessa esitettyjä väitteitä laajemmin siten, että se selittäisi muun muassa, mistä syistä kukin ylennyskelpoinen virkamies oli valituksen tekijää ansioituneempi.

(ks. 66 ja 70 kohta)

Viittaukset:

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin: asia T-60/94, Pierrat v. yhteisöjen tuomioistuin, 26.1.1995, 31 ja 32 kohta; asia T-283/97, Thinus v. komissio, 27.4.1999, 73 kohta; asia T-83/03, Salazar Brier v. komissio, 25.10.2005, 78 kohta ja asia T-422/04, Lavagnoli v. komissio, 23.11.2006, 69 kohta

Virkamiestuomioistuin: asia F-81/07, Barbin v. parlamentti, 8.10.2008, 27 kohta